

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel

zaaknummer / rolnummer: C/09/364732 / HA ZA 10-1550

Vonnis van 13 maart 2013

in de zaak van

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
OTB GROUP B.V.,
gevestigd te Eindhoven,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
OTB ENGINEERING B.V.,
gevestigd te Nuenen,
eiseressen,
advocaat: mr. J.P. Heering te 's-Gravenhage,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
LEMNIS LIGHTING B.V.,
gevestigd te Barneveld,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
LEMNIS LIGHTING PATENT HOLDING B.V.,
gevestigd te Naarden,
3. de vennootschap naar vreemd recht
LEMNIS LIGHTING IP GMBH,
gevestigd te Zug, Zwitserland,
gedaagden,
advocaat: mr. R.S. Le Poole te Amsterdam.

Eiseressen zullen gezamenlijk OTB c.s. worden genoemd (in de derde persoon enkelvoud). Waar nodig zullen zij afzonderlijk als OTB Group respectievelijk OTB Engineering worden aangeduid. Gedaagden zullen gezamenlijk Lemnis c.s. genoemd worden. Waar nodig zullen zij afzonderlijk worden aangeduid als Lemnis, Patent Holding en Lemnis IP. Voor OTB c.s. zijn opgetreden mrs. J.J. Brinkhof, G.T.J. Hoff en E.L. Hoogstraate, allen advocaat te Amsterdam. Lemnis c.s. is bijgestaan door de advocaat voornoemd.

1. Het verdere verloop van de procedure

- 1.1. Het verdere verloop van de procedure blijkt uit:
- het tussenvonnis van 30 november 2011;
 - de akte eisvermeerdering zijdens OTB c.s. van 25 januari 2012;
 - de akte houdende bezwaar vermeerdering eis zijdens Lemnis c.s. van 25 januari 2012;

- de antwoordakte zijdens OTB c.s. van 25 januari 2012;
- het proces-verbaal van de bij mondeling vonnis van 25 januari 2012 bevolen comparitie van partijen en van de op 25 januari 2012 gehouden enquête aan de zijde van OTB c.s.;
- de akte eisenwijziging zijdens OTB c.s. van 30 mei 2012;
- het proces-verbaal van de op 30 mei 2012 gehouden contra-enquête aan de zijde van Lemnis c.s.;
- de conclusie na enquête zijdens OTB c.s.;
- de conclusie na enquête tevens antwoordakte eisenwijziging zijdens Lemnis c.s.

1.2. Ten slotte is vonnis nader bepaald op heden.

2. Het geschil

2.1. Bij akte eisvermeerdering van 25 januari 2012 heeft OTB c.s. haar vorderingen in die zin gewijzigd dat zij die thans ook baseert op een subsidiaire en een meer subsidiaire grondslag. Ter zake de meer subsidiaire grondslag heeft OTB c.s. het petitum onder 6 als verwoord in de akte eisenwijziging van 31 mei 2011 (vgl. 3.1. van het tussenvonnis van 30 november 2011) in die zin gewijzigd dat dit als volgt komt te luiden:

Lemnis Lighting B.V., Lemnis Lighting Patent Holding B.V. en Lemnis Lighting IP GmbH hoofdelijk te veroordelen om aan OTB c.s. een schadevergoeding te betalen nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet, althans de gevolgen van de overeenkomst zodanig te wijzigen dat Lemnis Lighting B.V. aan OTB c.s. alsnog een marktconforme, althans redelijke vergoeding voor de verrichte werkzaamheden betaalt, onder veroordeling van Lemnis Lighting B.V. tot betaling aan OTB c.s. van een bedrag van € 720.140 inclusief BTW, althans een door de rechtbank in goede justitie te bepalen bedrag.

- 2.2. Ter zitting van 25 januari 2012 heeft de rechtbank de akte geweigerd voor zover deze ziet op de subsidiaire grondslag. Ten aanzien van de meer subsidiaire grondslag is de akte verleend.
- 2.3. Bij akte eisvermeerdering van 30 mei 2012 heeft OTB c.s. haar vorderingen sub 6 en 7 van het petitum uitgebreid met een aanspraak op vergoeding van de wettelijke handelsrente. Tegen deze eisenwijziging heeft Lemnis c.s. geen bezwaar gemaakt.

3. De verdere beoordeling

in de hoofdzaak

- 3.1. De rechtbank volhardt bij hetgeen bij tussenvonnis van 30 november 2011 is overwogen en beslist.
- 3.2. Bij voornoemd tussenvonnis is OTB c.s. toegelaten te bewijzen dat zij met Lemnis is overeengekomen dat de vergoedingsstructuur op het derde niveau van de samenwerking niet gekoppeld was aan de productie van een lichtbronmachine.

- 3.3. OTB c.s. heeft als getuigen Van Doorne en Bomaars voorgebracht.
- 3.4. De getuige Boomaars is niet betrokken geweest bij de totstandkoming van de eind 2006 / begin 2007 gemaakte afspraken tussen partijen. Hij heeft in het licht van het probandum geen relevante verklaring afgelegd, zodat deze geen bewijs oplevert van de door OTB c.s. te bewijzen feiten.
- 3.5. Tijdens het verhoor van de getuige Van Doorne is uitgebreid ingegaan op de betekenis van de term 'royalties per lichtbron' in de gespreksnotities van 21 december 2006 (vgl. 2.10. tussenvonnis 30 november 2011), 25 januari 2007 (vgl. 2.12. tussenvonnis 30 november 2011) en 29 januari 2007 (vgl. 2.13. tussenvonnis 30 november 2011) alsmede in de e-mail van Van Doorne aan Frans Otten van Lemnis van 30 januari 2007 (vgl. 2.14. tussenvonnis 30 november 2011). De getuige Van Doorne heeft desgevraagd verklaard:

"Royalties noem ik het deel dat OTB van Lemnis zou ontvangen die Lemnis op haar beurt weer als royalties ontving van derden die in eigen productie de lampen mochten produceren. Lemnis was in de veronderstelling dat zij, naast een vergoeding voor het verleenen van de [lichtbron, rb]machine, ook royalties voor de productie kon vragen. Het ging dus om twee verschillende vergoedingen. Een deel van de aldus ontvangen royalties zou OTB vervolgens weer van Lemnis ontvangen. Ook is tussen partijen afgesproken dat de vergoedingen voor het verleenen van de machine zouden worden gedeeld tussen OTB en Lemnis. De royalties zoals daarover gesproken wordt in de notities uit december 2006 en januari 2007, zijn nog steeds de royalties die Lemnis vraagt van derde partijen. Als in die brief wordt gesproken over 10% en 20%, dan gaat het om 10% en 20% van de royalties die Lemnis van de derden zou ontvangen. De royaltyvergoeding zoals die wordt geformuleerd in de notities uit december 2006 en januari 2007 is dezelfde royaltyvergoeding die OTB ook zou verkrijgen onder de afspraken uit november 2005. Die is onveranderd."

- 3.6. Uit deze verklaring blijkt dat het begrip 'royalties' samenhang met het toen voor ogen staande verdienmodel waarbij derden die de lichtbronmachine zouden leasen, naast de leasevergoeding, ook een bedrag per met de machine geproduceerde lichtbron aan Lemnis dienden te betalen, waarvan een deel dan weer voor OTB c.s. zou zijn. De verklaring wordt op dit punt ondersteund door de in contra-enquête gehoorde getuigen Barfod en Otten. Getuige Barfod heeft verklaard:

"U houdt mij voor mijn notitie (samen met Frans Otten) van 21 december 2006 aan OTB en u citeert het derde bulletpoint (zoals opgenomen in r.o. 2.10. van het tussenvonnis [van 30 november 2011, rb]. U vraagt mij wat er wordt bedoeld met het begrip 'royalty'. Ik heb u uitgelegd dat de prijs van een lichtbron behoorlijk lager zou zijn als die kon worden geproduceerd op de lichtbronmachine. Daarmee verschoof het businessmodel want dat zou ons in staat stellen om lichtbronnen ook aan derde partijen te verkopen. Lemnis zou voor die verkoop van lichtbronnen een royalty ontvangen en OTB kreeg daarvan dan weer een percentage."

De royalty die aan derden voor de lichtbron zou worden gevraagd was in feite het verdienstuk bovenop de kostprijs."

En getuige Otten:

"Een vergoeding die op het derde niveau is afgesproken, is gerelateerd aan het produceren door OTB van een lichtbronmachine. Dat is nooit anders besproken. Een concurrentievoordeel zou pas ontstaan als wij goedkoper lichtbronnen konden maken door met behulp van een door OTB te vervaardigen machine. Zo moet u ook royalty begrijpen."

Daarmee staat vast dat er eind 2006 / begin 2007 een relatie bestond tussen de beoogde vergoedingsstructuur op het derde niveau en het ontwikkelen van een lichtbronmachine volgens het tweede niveau.

- 3.7. Dat is niet anders geworden met de concept-samenwerkingsovereenkomst die in maart 2007 is opgesteld. Getuige Van Doorne heeft desgevraagd immers verklaard dat het ook in dat concept voorkomende begrip 'royalties' niet anders moet worden begrepen dan zijn ten aanzien van de notities uit december 2006 en januari 2007 . gegeven uitleg. Getuige Otten heeft in gelijke zin verklaard.
- 3.8. Getuige Van Doorne heeft echter wel verklaard dat "met het maken van de afspraken over de royalties ten aanzien van niveau 3 (...) [hij] niet de indruk [had] dat Lemnis ervan uitging dat die royalties alleen sloegen op lichtbronnen die met behulp van de door OTB te ontwikkelen lichtbronmachine waren geproduceerd". Een van de argumenten waarop Van Doorne die indruk baseert bestaat hierin dat volgens hem "in die tijd (...) al [werd] geopperd dat lichtbronnen efficiënter en goedkoper van derden zouden kunnen worden verkregen, waaronder in lage lonenlanden".
- 3.9. Deze verklaring wordt echter tegengesproken door de getuigen Barfod en Otten. Getuige Barfod heeft verklaard:

"U houdt mij voor dat OTB heeft gesteld dat het ten tijde van de besprekingen onzeker zou zijn of überhaupt een lichtbronmachine zou worden gebouwd omdat lichtbronnen mogelijk ook uit lage lonenlanden zouden kunnen worden betrokken. (...) het [was] helemaal niet onzeker (...) of een lichtbronmachine zou moeten komen, daar ging onze samenwerking nou juist over. In de tweede plaats is het zo dat er ten tijde van de besprekingen inderdaad al lichtbronnen in lage lonenlanden beschikbaar waren, maar de prijs daarvan hoog was. Zelfs nu nog kosten lichtbronnen tussen de € 3 en 4, uitgaande van een bepaalde kwaliteit natuurlijk, zodat ik het argument van OTB niet kan plaatsen."

alsmede:

U houdt mij de verklaringen van Van Doorne voor die verklaart heeft dat beide partijen bekend was dat vergoeding van alleen de kostprijs niet aan de orde was, dat het in 2006 duidelijk was dat de lamp ook op een andere manier geproduceerd kon worden namelijk door het betrekken van door

lichtbronnen uit lage lonenlanden en dat hij na het maken van de afspraken over de royalty op het derde niveau niet de indruk had dat Lemnis er van uit ging dat die royalty alleen sloegen op lichtbronnen die met behulp van de door OTB te ontwikkelen lichtbronmachine waren geproduceerd. Ik zeg u dat dit onjuist is. Het was wel degelijk zo dat het er om ging een lichtbronmachine te ontwikkelen. Wat betreft het betrekken van lichtbronnen uit lage lonenlanden verwijs ik naar datgene wat ik hier net al over zei."

3.10. Getuige Otten heeft op dit punt verklaard:

*"Tijdens de besprekingen eind 2006/begin 2007 is totaal niet gesproken over een mogelijkheid om lichtbronnen uit lage lonenlanden te betrekken.
(...)*

De afspraken met betrekking tot de door OTB te bouwen machines hadden geen ander verdienmodel dan de lichtbron. Voor de lichtbronnen gold een vergoeding van 10% per met de lichtbronmachine geproduceerde lichtbron. Voor de lichtbron ten aanzien van de Pharoxlamp, waaraan zij hadden bijgedragen, is een vergoeding van 20% royalty afgesproken. Dat is tot het moment van vandaag waar ik het met Leo van Doorne over heb gehad."

- 3.11. Nu de verklaringen van de getuigen Barfod en Otten zulks overtuigend weerspreken, en de rechtbank aan die verklaringen meer waarde hecht dan aan die van de getuige Van Doorne, moet ervan uitgegaan worden dat de vergoedingsstructuur op het derde niveau uitsluitend betrekking had op lichtbronnen geproduceerd met de te vervaardigen lichtbronmachine op het tweede niveau. In dit verband is nog van belang dat getuige Van Doorne desgevraagd ook geen zinvolle verklaring heeft gegeven op de vraag hoe – kort gezegd – het begrip 'royalty' buiten het voorgestane verdienmodel zou moeten worden begrepen, d.w.z. zonder dat er efficiënt/goedkoop lichtbronnen met een door OTB c.s. te vervaardigen lichtbronmachine zouden kunnen worden geproduceerd.
- 3.12. Dat eerst in november 2007 de tekst van artikel 6.3. van de concept-samenwerkingsovereenkomst is gewijzigd met de zinsnede '*In case OTB produces Light Source Machines (...)*' (vgl. 2.29. tussenvonnis van 30 november 2011), doet aan het vorenstaande niet af. De relatie tussen de vergoedingsstructuur op het derde niveau en het vervaardigen van een lichtbronmachine, was al gelegd in de afspraken van eind 2006 / begin 2007 en is ook zo in de concept-samenwerkingsovereenkomst van maart 2007 gekomen. De wijziging in november 2007 door de toen bij het project betrokken geraakte jurist Beekhuis, kan, zo neemt de rechtbank met Lemnis c.s. aan, niet anders worden gezien dan als een kennelijk als aanscherping bedoelde wijziging van de formulering.
- 3.13. Ten slotte zij nog opgemerkt dat het in het kader van de waarheidsvinding mogelijk behulpzaam was geweest de bij de eind 2006 / 2007 gehouden besprekingen ook aanwezige OTB-medewerker Ron Kok nog te doen horen over de afspraken tussen partijen, doch OTB c.s. heeft hem om haar moverende redenen niet als getuige voorgebracht.

-
- 3.14. Op grond van het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat OTB c.s. niet is geslaagd in het haar opgedragen bewijs.
- 3.15. Dat betekent dat van de primair aan de vorderingen ten grondslag gelegde toerekenbare tekortkoming niet is uit te gaan. Daarop strandt de sub 1 van het gewijzigde petitum gevorderde verklaring voor recht ter zake. Hetzelfde geldt voor de sub 6 gevorderde schadevergoeding, althans voor zover daaraan eveneens wanprestatie ten grondslag is gelegd.
- 3.16. Ten aanzien van het sub 2 van het petitum gevorderde is in het tussenvonniss van 30 november 2011 reeds overwogen dat zulks niet voor toewijzing in aanmerking komt. Hetzelfde geldt voor de vorderingen sub 3, 4 en 5 van het petitum. Nu de gestelde tekortkoming niet is komen vast te staan, komt de gevorderde gedeeltelijke ontbinding ook om deze reden (naast hetgeen daarover in r.o. 4.19. van het tussenvonniss van 30 november 2011 al is overwogen) niet voor toewijzing in aanmerking.

imprévision

- 3.17. Dient ten slotte nog te worden beoordeeld of de meer subsidiaire grondslag tot toewijzing van de sub 6 van het petitum gevorderde redelijke vergoeding zou kunnen leiden. Aan deze vordering, die alleen is ingesteld tegen Lemnis, legt OTB c.s. de stelling ten grondslag dat het feit dat OTB c.s. geen lichtbronmachine heeft kunnen bouwen moet worden aangemerkt als een onvoorziene omstandigheid in de zin van artikel 6:258 BW.
- 3.18. Bij de beoordeling moet het volgende worden vooropgesteld. Van onvoorziene omstandigheden in de zin van art. 6:258 kan alleen sprake zijn voor zover het betreft omstandigheden die op het ogenblik van tot stand komen van de overeenkomst nog in de toekomst lagen. Voor toepassing van art. 6:258 is voorts slechts dan plaats wanneer de onvoorziene omstandigheden van dien aard zijn dat de wederpartij van degene die herziening van de overeenkomst verlangt, naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid ongewijzigde instandhouding van de overeenkomst niet mag verwachten. Aan dit vereiste zal niet spoedig zijn voldaan; redelijkheid en billijkheid verlangen immers in de eerste plaats trouw aan het gegeven woord en laten afwijking daarvan slechts bij hoge uitzondering toe (vgl. Parl. Gesch. Boek 6, p. 969). Uit het voorgaande vloeit voort dat de rechter terughoudendheid moet betrachten ten aanzien van de aanvaarding van een beroep op onvoorziene omstandigheden (vgl. HR 20 februari 1998, LJN ZC2587).
- 3.19. Indachtig de hiervoor aangehaalde maatstaf geldt het volgende. Partijen hebben ten aanzien van het verrichten van werkzaamheden op het derde niveau, behalve de royalty-vergoeding die hiervoor aan de orde is geweest, ook afgesproken dat OTB c.s. de manuren vergoed zou krijgen tegen een tarief van in beginsel € 90,00 per uur (vgl. de e-mail van Van Doorne aan Otten van 30 januari 2007 – 2.14. van het tussenvonniss van 30 november 2011). Partijen hebben aan dit deel van de afspraken ook uitvoering gegeven. In totaal is een bedrag van € 685.380,00 door OTB c.s. gefactureerd, welke facturen, op de twee hierna in r.o. 3.21. e.v. te bespreken facturen, ook zijn voldaan.

- 3.20. Dat OTB c.s. geen aanspraak kan maken op het andere deel van de beloning, is het rechtstreekse gevolg van het feit dat er tussen OTB c.s. en Lemnis c.s. geen overeenstemming is bereikt over het vervaardigen van een lichtbronmachine. Ten tijde van het maken van de afspraken over de vergoeding van de door OTB c.s. te verrichten werkzaamheden op het derde niveau, moesten de specificaties van de te vervaardigen lichtbronmachine (op het tweede niveau) zowel als de ontwikkelings-tijd en de ontwikkelingskosten daarvan nog nader worden uitgewerkt; die waren op dat moment nog niet bekend en daarover bestond dus ook nog geen overeenstemming. OTB c.s. was zich er derhalve van bewust, althans had dat moeten zijn, dat het niet zeker was of zij opdracht zou krijgen voor het ontwikkelen van de lichtbronmachine. In het verlengde daarvan had zij eveneens moeten begrijpen dat het daarmee samenhangende deel van de vergoeding, te weten een deel van de met het produceren van lichtbronnen op de machine te verkrijgen royalties, evenzeer niet vast stond. Dat OTB c.s. nu bij het uitblijven van een opdracht inderdaad dit deel van de vergoeding misloopt, is dan ook niet aan te merken als een onvoorziene omstandigheid maar als een ondernemersrisico dat OTB c.s. welbewust heeft genomen, althans, had zij de afspraken hierover beter moeten afhechten, zodat haar beroep ook afstuit op het tweede lid van artikel 6:258 BW, nu dit een omstandigheid is die voor rekening van OTB c.s. dient te blijven.

facturen

- 3.21. Resteert nog de discussie tussen partijen over twee gedeeltelijk onbetaald gebleven facturen ten bedrage van in totaal € 196.889,28. Tot betaling van dit bedrag strekt de vordering sub 7 van het bij akte van 31 mei 2011 en laatstelijk bij akte van 30 mei 2012 gewijzigde petitum. Aanvankelijk was deze vordering gericht tegen Lemnis Lighting IP GmbH, maar nadat Lemnis c.s. er – volgens OTB c.s. overigens met juistheid – op had gewezen dat de facturen op naam stonden van Lemnis Lighting Gmbh, een niet in deze procedure betrokken partij, heeft OTB c.s. de vordering gehandhaafd jegens Lemnis.
- 3.22. Het primaire betoog van Lemnis dat zij niet gehouden is tot betaling van aan Lemnis Lighting GmbH gerichte facturen, gaat niet op. OTB c.s. heeft er terecht op gewezen dat de door haar verrichte werkzaamheden plaatsvonden in opdracht van Lemnis en de facturen op verzoek van deze vennootschap op naam zijn gesteld van haar Zwitserse vehikel (vgl. productie 58 OTB c.s.). Bij die stand van zaken, en nu betaling door Lemnis Lighting GmbH uitblijft, richt OTB c.s. haar pijlen op goede grond op Lemnis en kan deze laatste zich als feitelijk opdrachtgever niet aan haar eigen verplichtingen onttrekken.
- 3.23. Subsidiair betwist Lemnis dat zij tot betaling van een bedrag van € 196.889,28 gehouden is.
- 3.24. Aanvankelijk meenden partijen dat het door Lemnis aan OTB c.s. over 2006 verschuldigde bedrag € 140.000,00 beliep. Vaststaat dat in januari 2007 tussen partijen is afgesproken dat dit bedrag tussen hen zou worden gedeeld, in die zin dat OTB c.s. € 70.000,00 voor eigen rekening heeft genomen. Later heeft OTB c.s. aangegeven dat het bedrag van de openstaande facturen niet € 140.000,00 was maar € 300.000,00. Uiteindelijk blijken de facturen evenwel, zoals hiervoor aangehaald, in totaal € 196.889,28 te bedragen.

- 3.25. Uit de verklaringen van zowel getuige Van Doorne als getuige Otten volgt dat zij zich niet kunnen herinneren of er naar aanleiding van het hogere factuurbedrag begin 2007 een nadere afspraak is gemaakt, noch is dit anderszins komen vast te staan. Daarvan uitgaande kan, anders dan Lemnis meent, niet worden aangenomen dat met de afspraak van partijen over het bedrag van € 140.000,00 ook overeenstemming is bereikt over de bij helfte verdeling van het hogere factuurbedrag. Gelet daarop is Lemnis, naast een bedrag van € 70.000,00 ingevolge de over het bedrag van € 140.000,00 gemaakte afspraak, nog een bedrag verschuldigd ten belope van het verschil tussen het factuurbedrag van € 196.889,28 en € 140.000,00, zijnde € 56.889,28. Nu zij een bedrag van € 69.130,79 reeds heeft voldaan, resteert een bedrag van € 57.758,49. Tot betaling van dit bedrag zal Lemnis worden veroordeeld.
- 3.26. Aangezien partijen ten tijde van de vervaldata van de respectieve facturen nog met elkaar in gesprek waren over de afwikkeling daarvan, de facturen aanvankelijk op naam waren gesteld van een niet in deze procedure betrokken partij en voorts niet is gebleken dat OTB c.s. Lemnis ter zake de niet-betaling van de facturen ingebreke heeft gesteld, is de gevorderde wettelijke handelsrente eerst toewijsbaar vanaf de datum van de dagvaarding.

proceskosten

- 3.27. OTB c.s. zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van deze procedure. Het salaris advocaat zal worden berekend naar het bij eiswijziging van 10 januari 2012 gevorderde vermeerderde bedrag. Aan de zijde van Lemnis c.s. kunnen deze als volgt worden begroot:

- vast recht	263,00
- salaris procureur	12.900,00 (5,0 punten × tarief € 2.580,00)
€	13.163,00

De gevorderde nakosten komen eveneens voor toewijzing in aanmerking.

4. De beslissing

in de hoofdzaak

- 4.1. veroordeelt Lemnis tot betaling aan OTB c.s. van een bedrag van € 57.758,49, vermeerderd met de wettelijke handelsrente ex artikel 6:119a BW over genoemd bedrag vanaf de dag van de dagvaarding tot die van de voldoening;
- 4.2. veroordeelt OTB c.s. hoofdelijk, des de één betalende de ander zal zijn bevrijd, in de kosten van de procedure tot zover aan de zijde van Lemnis c.s. begroot op € 13.163,00, te vermeerderen met de nakosten ten belope van € 131,00 zonder betekening, dan wel € 199,00 in het geval van betekening, een en ander te voldoen binnen veertien dagen na dagtekening van het vonnis, en – voor het geval voldoening van de (na)kosten niet binnen de gestelde termijn plaatsvindt – te vermeerderen met de wettelijke rente over de (na)kosten te rekenen vanaf bedoelde termijn voor voldoening;

-
- 4.3. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- 4.4. wijst af hetgeen meer of anders is gevorderd.

Dit vonnis is gewezen door mr. J.Th. van Walderveen en in het openbaar uitgesproken op 13 maart 2013 in tegenwoordigheid van de griffier.

